

SANATHANA SARATHI - SVIBANJ 2014. GODINE

DUHOVNOST PREDSTAVLJA TEMELJ SVIH VRSTA ZNANJA

Bhagavānov govor održan 28. kolovoza 1996. godine

Ne dopustite da vas u zabludu dovede pomisao kako ono što vidite golim okom predstavlja istinu. Ako mene slijedite s nepokolebljivom vjerom, Ja ću biti sretan pokazati vam što je istina.

(teluški stihovi)

UKLANJANJE NEZNANJA DOVODI DO OSLOBOĐENJA

Svi sveti spisi drevne Indije, Bhārate, kao što su Vede, śāstre i purane, pisani su na sanskrtu. Zato, ako se želite upoznati s kulturom Bhārate, trebali biste razviti razumijevanje sanskrta. U davna vremena, čak i u selima, ljudi su običavali međusobno razgovarati na sanskrtu. Sanskrt je bio jezik na kojem su se u to vrijeme održavale čak i ulične predstave. Sanskrt je jezik koji je toliko lijep i ugodan da čovjek može uživati slušajući ga čak i ako ne razumije značenje.

Nikada nemojte napuštati istinu – *satya* i ispravnost – *dharma*

U uličnoj predstavi, kada glumac koji igra ulogu Dharmarāje (Yudhiṣṭhira) izađe na pozornicu, onaj koji upravlja događanjima na pozornici po tradiciji će ga upitati: „Tko si ti? Što te dovodi ovamo?“ Dharmarāja odgovara: „Moje je ime Yudhisthira. Ja sam onaj koji prijanja uz istinu u svakom trenutku, pod svim okolnostima i suočavajući se sa svim izazovima i nevoljama. To je razlog zašto me nazivaju Dharmarāja.“* Dharmarāja je bio utjelovljenje ispravnosti – *dharma*. On je imao moć uništiti neispravnost – *adharmā* i navesti ljude da slijede put ispravnosti – *dharma*. Temeljno učenje Veda objavljuje: govori istinu, slijedi ispravnost – *satyam vada dharmam carā*. Zato uvijek govorite istinu i slijedite ispravnost. No, koliko je onih koji slijede učenje Veda i koliko je onih koji ih primjenjuju u svojem životu? Istina – *satya* i ispravnost – *dharma* nisu proizvodi uma. No, nažalost, ljudi danas slijede um zaboravljajući svoje srce i zanemarujući svoj intelekt koji je obdaren moći razlučivanja.

* Yudhiṣṭhira je ime najstarijeg od braće Pandava poznatog po svojoj odanosti dharmi te otuda i drugo njegovo ime Dharmarāja

Onaj tko slijedi um, spušta se na razinu životinje i uništava svoj život. Onaj tko slijedi intelekt, uzdignut će se na razinu Boga, govori Gospod iz Parthija.

(teluški stihovi)

U trenutku kada se misao javi u njegovom umu, danas će čovjek postupati u skladu s njom. Na taj način on slijedi svoj um. To je obilježje uma, ali, u stvari, to nije obilježje, već opaka sklonost uma. U onom trenutku kada se misao pojavi u nečijem umu, ne bi ju istoga trena trebalo provesti u djelo. Trebalo bi preispitati prirodu misli primjenom moći intelekta – *buddhi*. Tek kada se misao preispita primjenom moći našega intelekta, možemo znati je li neka određena misao dobra ili loša, ispravna ili neispravna. Intelekt – *buddhi* ima sposobnost razlikovati između onoga što je prolazno i trajno. Tek nakon što čovjek nešto preispita koristeći moći svoga intelekta, može odabrati ispravan put.

Svi su elementi sadržani u eteru – *ākāśa*. Zvuk je obilježje etera. Odakle je zvuk potekao? Utjelovljenje zvuka, pokretljivost i nepokretljivost, svjetlo, govor, trajno blaženstvo, savršenstvo, privid i bogatstvo. Sve je poteklo iz zvuka, a zvuk je Brahman. Istinsko Sebstvo – *ātman* drugo je ime za Brahmana. *Ātman*, um i govor, sve to pripada istoj, atmičkoj obitelji. Ljudi opisuju um na različite načine. No, u stvari, on bi trebao odražavati prirodu *ātmana*. Zato nikada nemojte zloupotrebjavati um. Nemojte dopustiti da um djeluje na prosuđivački način. Iako um nema neki određeni oblik, on vidi sve, on čuje sve. Štoviše, odgovoran je za sva vaša djelovanja. Možete biti pod utjecajem pogrešnog dojma kako je sve u ovom svijetu namijenjeno našem korištenju i, zašto bismo se onda bilo čega odricali? To je velika pogreška.

Snaga ljubavi pastirica – *gopikā* prema Krišni

Svatko doživljava tri stanja duše, a to su pojedinačna duša u budnom stanju, najniži stupanj svijesti povezan sa stanjem jave – *viśva*, pojedinačna duša u stanju sanjanja, drugi stupanj svijesti povezan sa stanjem snova – *taijasa* i pojedinačna duša u stanju dubokog sna, treći stupanj svijesti povezan sa stanjem dubokog sna bez snova – *prājña*. U snu, vi odlazite u Mumbai, posjećujete vaše roditelje, sastajete se s prijateljima i proživljavate mnoga iskustva. Što je to što je stvorilo sve to? To je vaš um. On je stvorio vas, vaše putovanje u Mumbai, vaše roditelje, vaše prijatelje i sve tržnice u Mumbaiu. On je stvorio sve to, ali to nije stvarno. Kao što izreka kaže: „Sve palače i zgrade koje ste vidjeli u snu prestaju postojati kada otvorite oči.“ Vi u svojem snu vidite ulicu Marine Drive, Shivaji park, Dharmakshetru i druga mjesta, no kada se ujutro probudite, naći ćete se u Prasanthi Nilayamu. Tko je vidio i doživio sve to i tko je odgovoran za taj doživljaj? To je samo vaš um. Sve je to igra vašega uma. Isto tako, sve što vidite i činite samo je prividno. Sve to nije povezano sa srcem – *hrdaya*.

Ovdje je velik broj studenata. Oni uče iz svojih udžbenika, slušaju predavanja svojih učitelja, stječu zvanja i diplome i zapošljavaju se. No, koliko od onoga što su naučili primjenjuju u obavljanju posla? Ne previše. Čemu je onda služilo sve to učenje? Trebali biste steći sposobnost da biste koristili ono što ste stekli obrazovanjem, za dobrobit društva. Nije dovoljno da osigurate posao, uzdržavate obitelj i vodite ugodan život u ovom svijetu. Čini se da se nitko ne pita: „Što sam ja to učio i koja je korist od mog obrazovanja?“ Trebali biste razmišljati kako možete za dobrobit društva upotrijebiti ono što ste naučili. U vašoj ste kuhinji pripremili mnoga ukusna jela, ali od kakve je to koristi ako ih ne iznesete u blagovaonicu i ponudite gostima? Kakvog li gubitka! Sve dobro što ste naučili trebalo bi biti usađeno u vaše srce i korišteno da bi se služilo drugima.

Uddhava je bio veliki poznavatelj yoge, upanišada i drugih svetih spisa. On je bio Krišnin dragi prijatelj. Jednom je prilikom rekao Krišni: „Svami, pastirice su nepismene i nemaju znanja. One nisu razumjele Tvoju moć. Zato bih ja želio otići k njima, poučiti ih yogu pomoću koje bi mogle imati izravno viđenje Tebe.“ Međutim, on je znao da pastirice neće obraćati nikakvu pažnju na njega osim ako im ne bude donio Krišninu poruku. Svi pastiri i pastirice pohranili su Krišninu ljubav u svojim srcima. Oni nisu znali ni za jednog drugog Boga osim za Krišnu. Zato je Uddhava zamolio Krišnu: „Lijepo Te molim, napiši pismo pastiricama i daj ga meni. Pastirice me inače neće poslušati, osim ako im ne donesem Tvoju poruku.“ U skladu s time Krišna je napisao pismo i dao ga je Uddhavi. U pismu je pisalo: „Ja šaljem ovo pismo po mojem dragom prijatelju Uddhavi. Poslušajte njegov savjet.“

Uddhava je uzeo pismo i uputio se u Brindavan u kočiji koja je pripadala Krišni. To je dovelo do toga da su pastirice pomislile kako je stigao sâm Krišna, bez prethodne najave. Sve su se sjurile do kočije tražeći Krišnu. Sve su vrijeme čekale Krišnu, noć i dan, preskačući i zanemarujući čak i svoju hranu i san, toliko da su im oči već bile netečene. One nisu vidjele Krišnu ni na trenutak, sve otkada je otišao u Mathuru. Zato su se osjećale odbačene i potištene. Sva njihova energija se iscrpila. No, u trenutku kada su spazile Krišninu kočiju, bile su ispunjene radošću i potrčale prema njoj. Uddhava im je pokazao Krišnino pismo i rekao: „Ovo je pismo koje vam je Krišna poslao.“

Jedna od pastirica je kazala: „Mi smo nepismene zato jer nas naši roditelji nikada nisu slali ni u kakvu školu. Mi čak ne znamo ni abecedu. Kako onda možemo pročitati tvoje pismo?“ Tada im je Uddhava rekao: „Ako postoji netko tko zna čitati, neka uzme ovo pismo i pročita ga.“ Jedna je pastirica znala čitati. Ali, ona nije željela dotaknuti pismo. Kazala je: „Ja te pozdravljam. Krišnin mi je rukopis dobro poznat. No, ja ne mogu dotaknuti ovo pismo.“ Na to ju je Uddhava upitao: „Zašto ga ne možeš dotaknuti? Vi ste svi veliki Krišnini poklonici. Vi Ga štujete s potpunom vjerom. Zašto onda ne želiš ni dotaknuti ovo pismo?“ Pastirica je odvrtila: „Ti ne razumiješ našu posvećenost i osjećaj predanosti za Krišnu. Naše tijelo gori od glave do nožnih prstiju u vatri naše

odvojenosti od Krišne. Ako dotaknemo pismo i ono bi se moglo zapaliti i izgorjeti. Sve što mi dotaknemo, sigurno će biti spaljeno. Mi ne bismo željele, svojim dodirrom, u pepeo pretvoriti ovo sveto i zlatno Krišnino pismo.“ Vidite li kakva je bila snaga predanosti pastirica! Netko drugi bi, na njihovome mjestu, mogao pomisliti: „Ja sam obrazovan i ja mogu pročitati to pismo.“ No, pastirice nisu bile takve. Uddhava je nakon toga pismo pokušao dati drugoj pastirici. Ona je isto tako odgovorila: „Ja te pozdravljam. I meni je isto tako dobro poznat Krišnin rukopis. No, ja ne bih mogla nadzirati svoje suze ako bih ga pokušala pročitati. Moje suze bi se prolile po Njegovom pismu i u potpunosti ga razmazale. Kako je moguće pročitati pismo čiji je tekst razmazan? To je razlog zašto ja ne želim uzeti ovo pismo i pročitati ga.“ Na kraju je Uddhava sâm morao pročitati pismo. U trenutku kada je dovršio s čitanjem dva retka teksta koje je napisao Krišna, pastirice su se počele razilaziti. Nisu čak ni pogledale Uddhavino lice. One nisu bile spremne pogledati nikoga drugoga nakon što su svoje oči ispunile božanskim likom Krišne. Takav je bio njihov osjećaj posvećenosti i predanosti za Krišnu.

O, Gospode! Usprkos tomu što imaju oči, ljudi su u stvarnosti slijepi jer ne teže da vide Tvoj sveti lik. Iako su obdareni ušima, oni su gluhi za Tvoja učenja. Iako je Bog prisutan u njima, oni su se uronili u svjetovni život. Kako je moguće opisati njihovu nesreću?

(teluški stihovi)

Kada je Uddhava primijetio da pastirice odlaze jedna za drugom, on im je uputio molećive riječi: „Barem poslušajte moja učenja o yogi.“ Tada su pastirice odvratile: „Mi nismo vidjele Brahmū, Višnua ni Mahešvaru. Kako bismo mogle usredotočiti svoj um na nekog Boga kojeg nismo vidjele. Mi smo vidjele Krišnu i doživjele Njegovu božansku moć. Zato ne želimo nikoga drugoga nego Krišnu. Vi možete imati nekoliko umova, ali mi imamo samo jedan um koji je otišao u Mathuru zajedno s Krišnom. Mi nemamo drugi um da bismo slušale tvoja učenja o yogi.“ Ova izjava, koju su dale pastirice, Uddhavi je otvorila oči. Čemu služi sve ovo što je naučeno?

Steknite znanje koje oslobađa

Studenti pune svoju glavu svim vrstama informacija o svijetu, do te mjere da je ona spremna rasprsnuti se u svakom trenutku. Oni ispunjavaju svoju glavu svim vrstama beskorisnih informacija iz raznih zemalja svijeta. Je li to svrha za koju vam je Bog podario glavu?

Praznu glavu možete ispuniti bilo čime, no je li moguće staviti nešto u glavu koja je već puna? Kako ju je moguće ispuniti svetim osjećajima ako se prije toga ne isprazni?

(teluški stihovi)

To nije ono čime biste trebali ispuniti svoju glavu. Učite ono što biste trebali učiti. Zadržite u svojoj glavi samo ono što je potrebno i zanemarite sve ono što je nepotrebno ili beskorisno.

Jednom je neki učitelj održavao nastavu za djecu u selu pod slamnatim krovom. Upitao je učenika: „ $3 + 3 + 3 - 2$ jednako je?“ No, učenik koji je bio odsutan duhom, promatrao je nešto drugo. Učitelj se naljutio. Upitao je: „Hej, što to radiš? Je li sve čemu sam vas učio ušlo u tvoju glavu? Je li ušlo u nju u cijelosti?“ Kao što izreka kaže: „Tijelo je u hramu, ali um se bavi sandalama koje su ostavljene pred ulazom“, pažnja dječaka u potpunosti je bila usmjerena na nešto drugo. Još uvijek odsutan duhom, on je odgovorio: „Da gospodine, ušlo je unutra potpuno, osim repa.“ On je govorio o štakoru koji se upravo uvukao u rupu koja se nalazila u kutu prostorije. Štakor se uvukao u rupu, ali je njegov rep još uvijek bio vani. Učitelj je predavao jedno, a taj dječak bio je usredotočen na nešto sasvim drugo. Je li to način kako se nešto može naučiti? Ne, ne. Koja je svrha svega vašega učenja? Studenti bi trebali postati uzori i služiti društvu. Što se podrazumijeva pod obrazovanjem – *vidyā*? Ono što pruža pravo znanje smatra se obrazovanjem – *vidyā*. No, današnje obrazovanje ne prenosi studentima pravo znanje.

Stavite ispravnost – *dharma* na prvo mjesto u životu

Chanda i Amkara bili su učitelji koje je Hiranyakašipu odredio da poučavaju njegovoga sina Prahlādu. Jednom, kada su njih obojica otišli do rijeke da bi se okupali, Prahlāda je oko sebe okupio sve studente i počeo ih učiti bhajan „*Narayan Bhaja Narayan...*“ Učitelji bi trebali učinili to isto. Prahlāda je rekao svojim prijateljima: „Pogledajte, naši nas učitelji vode u pogrešnom smjeru. Moj otac, Hiranyakašipu, dao im je upute da nas uče samo o bogatstvu – *artha* i želji – *kāma*, a ni riječi o ispravnosti – *dharma* i oslobođenju – *mokṣa*. Čemu služi takvo obrazovanje? Oni nas uče kako je obrazovanje namijenjeno tomu da bi se zarađivao novac. Treba li netko ići u školu i učiti samo zato da bi zarađivao novac? Čak i prosjaci i lopovi zarađuju novac. Koja je potreba za obrazovanjem ako je jedino što trebamo učiniti zarađivanje novca. Naši učitelji naglašavaju samo bogatstvo i želju. Zato mi ne bismo trebali na njih obraćati pažnju.“ Zatim je Prahlāda pokazao na majmuna i psa i rekao: „I oni isto tako uživaju u svim svjetovnim i osjetilnim zadovoljstvima. Od kakve je koristi ovo obrazovanje ako promiče samo bogatstvo i želju? Potrebni su nam učitelji koji će nam prenijeti znanje o Sebstvu. Zašto nam je potreban učitelj koji nam daje samo svjetovno znanje? Mi bismo se trebali suprotstaviti takvom obrazovanju koje je usmjereno samo na stjecanje bogatstva i ispunjavanje naših svjetovnih želja.“ Svi su studenti bili potaknuti onime što im je Prahlāda rekao.

Kada su se učitelji vratili s rijeke, studenti su počeli pjevati „*Narayan Bhaja Narayan...*“ Oni su izgovarali ime Nārāyane koje im je Hiranyakašipu zabranio izgovarati. Ne samo da je Prahlāda izgovarao ime Nārāyane, već je isto

tako poučio drugu djecu da pjevaju to isto, suprotno želji njegovog oca. Vidjevši to, učitelji su se od očaja počeli udarati po glavi. Shvatili su da to nije bio nitko drugi već Prahlāda koji je djecu naveo da pjevaju Nārāyanino ime. Zaprijetili su Prahlādi da će ga kazniti, ali on zbog toga uopće nije bio zabrinut i kazao im je: „Ono, čemu nas vi učite, pogrešno je. Ispravnost – *dharma* trebala bi biti temelj obrazovanja. To je glavni korak u ostvarenju cilja ljudskoga života. Nema sumnje, novac je potreban i nema ništa lošeg u tome da se imaju želje, ali to bi sve trebalo učiniti na temeljima ispravnosti – *dharma*. Tek tada je moguće postići oslobođenje.“

Oslobođenje neće pasti s neba, niti će izroniti iz podzemnoga svijeta. Nije dostupno niti na zemlji. Tek kada se veo neznanja ukloni iz vašeg srca, možete doseći sveto stanje oslobođenja – mokša. To je istina koja je iznesena u tekstovima koje su složili mudraci, predaja koja se prenosila pisanim putem – smrti.

(sanskrtski stihovi)

Otklanjanje vezanosti – *moha kṣaya* je oslobođenje – *mokša*. Uklanjanje neznanja dovodi do oslobođenja. Kada se pepeo, koji pokriva vatru, otpuhne, vatra postaje vidljiva. Isto tako, kada oblaci koji zakrivaju sunce, otplove, sunce postaje vidljivo. Nema nikakve potrebe učiniti neki poseban napor da bi se maknuli oblaci. Što više, oblaci nastaju djelovanjem sunca i prekrivaju sunce. Hoće li se sunce naljutiti kada ga prekriju oblaci? Ne. Oblaci će ionako uskoro otploviti dalje. Isto tako, kada se oblaci neznanja uklone, tada ćete moći vidjeti Sebstvo.

Što je to čemu bi učitelji trebali poučavati svoje studente? Oni bi ih trebali učiti tome da u svojem životu na prvo mjesto stave ispravnost – *dharma*. Oni bi trebali stjecati bogatstvo – *artha* i želje – *kāma* na temelju ispravnosti – *dharma*. Tada će oni doseći najvišu razinu, oslobođenje – *mokša*. Kako bi se došlo na vrh zgrade, potrebne su nam ljestve. Ako ne krenete od najniže prečke ljestava, ne možete doći do vrha. Najniža prečka je ispravnost – *dharma*, a najviša oslobođenje – *mokša*. Bogatstvo i želja nalaze se negdje između. Prahlāda je poticao svoje prijatelje da uvjere svoje učitelje kako bi razumjeli važnost ispravnosti – *dharma* i zamolio ih da budu učitelji svojim učiteljima. Znanstvenici su danas razumjeli i objavili da se atom nalazi u svemu, nakon što su provodili istraživanja tisućama godina. No, tu istu istinu objavio je Prahlāda prije nekoliko tisuća godina kada je rekao svojem ocu:

Nikada ne sumnjaj da je Bog ovdje, a ne tamo. On se nalazi na svakom mjestu na kojem Ga tražiš.

(teluški stihovi)

Kamo god pogledali, Bog je prisutan u svakom atomu i u svakoj čestici. Tu sveprožimajuću božanskost znanstvenici nazivaju atom. Filozofi to isto opisuju kao energiju. Oni kažu da je ta energija Bog. Znanstvenici su išli okolnim putem da bi razumjeli tu jednostavnu istinu, dok je tu istu istinu moguće doživjeti izravno tako da se slijedi duhovni put. Sve dok ne zaposlite svoju ruku i usta, kako može hrana, koja je poslužena na tanjuru, doći do vašega želuca? Što danas rade znanstvenici da bi hranu doveli do želuca? Oni ju ne stavljaju izravno u usta, oni to čine okolišnim putem, tako da rukom idu oko glave. Bez obzira na to koji način oni usvojili, na kraju će doći do iste istine. Prahlāda je razumio tu istinu zahvaljujući svojoj intuitivnoj inteligenciji. To je vrsta inteligencije koju bi studenti trebali razviti. Možda u svakodnevnom životu nećete moći primijeniti sve što ste naučili u učionici. Recimo, na primjer, kada radite u laboratoriju, izmiješat ćete dva dijela vodika i jedan dio kisika da biste napravili vodu. To možete učiniti samo u laboratoriju. Kada sjednete za stol da biste jeli, hoćete li miješati vodik i kisik da biste dobili vodu? Današnje obrazovanje vodi samo do uzbuđenja, dok je nekada obrazovanje vodilo do uzdizanja. Ono što nam je danas potrebno je uzdizanje, a ne uzbuđenje. Uzdizanje svima donosi sreću. Sustav obrazovanja trebao bi biti oblikovan na takav način da bi svi u društvu mogli od njega imati koristi.

Usredotočite svoj um na duhovnost

Razvijte vjeru u Boga. Tada će on voditi brigu o vama bez obzira na to gdje bili.

*Bog je vaše jedino utočište bez obzira na to gdje se nalazili,
U šumi, na nebu, u gradu ili u selu, na vrhu planine ili u sredini
dubokoga mora.*

(teluški stihovi)

Bog zna za vas bez obzira na to gdje se nalazili. Vaša je glava na vrhu, a stopala su na dnu, no kada se mrav popne na vaše stopalo, vaša će ruka sama po sebi krenuti udariti mrava, a da ga oči ni ne pogledaju. Isto tako, kao što je moć svjesnosti prisutna u vašem cijelom tijelu, Bog prožima cijeli univerzum. Tijelo – *deha* i univerzum – *deša* predstavljaju zrcalni odraz jedno drugoga. Svjetlo i tama ne postoje odvojeno. Neprisutnost jednoga podrazumijeva prisutnost drugoga. Na primjer, kada upalite svjetlo u tamnoj sobi, tama će odjednom nestati. Kamo je otišla? Kada isključite svjetlo, tama se istoga trenutka ponovno pojavljuje. Odakle dolazi tama i kamo je svjetlo otišlo? Oni niti dolaze, niti odlaze. Postojanje jednoga dovodi do nepostojanja drugoga. Postoji samo jedan vid, a to je istina. Istina ostaje nepromijenjena u tri vremenska razdoblja – prošlom, sadašnjem i budućem. Kamo god pošli, što god činili, nikada ne biste trebali zaboraviti ovu transcendentnu istinu.

Studenti!

Možete stjecati bilo koju vrstu znanja, ali svoj um uvijek usredotočite na duhovnost. Što predstavlja temelj svih vrsta znanja? To je duhovnost. Gospod Krišna objavio je u Bhagavadgīti: „Duhovno obrazovanje je istinsko obrazovanje – ja sam znanje o Sebstvu – *adhyātma vidyā vidyānam*.“ Među svim vrstama obrazovanja ja sam duhovno obrazovanje, rekao je Krišna. Duhovno obrazovanje trebalo bi biti temelj svih vrsta znanja.

Pretpostavimo da imate magnet i komad željeza. Magnet će odmah privući komad željeza kada se dovede u njegovu blizinu. Međutim, ako je komad željeza prekriven hrđom, magnet ga neće privući. Komad željeza će reći: „O, magnetu! Ti nemaš moć privlačenja.“ Čuvši te riječi koje je izgovorio komad željeza, magnet se nasmijao i rekao: „O, nerazumni komadu željeza! Ti si se prekrivio velikim mnoštvom hrđe i prašine. Kako te ja mogu privući bliže? Prije svega, očisti svoju hrđu i prašinu. Tada ćeš sâm od sebe biti privučen k meni.“ Ljudski je život kao komad željeza. Nije dovoljno da se očistite uz pomoć sapuna i vode tako što ste se okupali. Trebali biste biti čisti i neokaljani iznutra, isto kao i izvana. Kada postanete čisti na taj način, božanski će vas magnet odmah privući. Magnet ne samo da ima moć privući komad željeza, već ga isto tako može pretvoriti u magnet. Studenti mogu izvesti taj pokus. Uzmite pribadaču i dva dana ju držite u vezi s magnetom. Trećeg će dana i sama pribadača postati magnet. Zbog stalnoga kontakta i povezanosti s magnetom željezo će se pretvoriti u magnet. Onaj tko poznaje Brahmana i sâm postaje Brahman – *brahmavid brahmaiva bhāvāti*.

Isto kao što i magnet prenosi svoju moć na komad željeza, plemenite duše prenose svoju svetost na sve one koji dolaze u vezu s njima. Pretpostavimo da odete u šumu i sjekinom pokušate posjeći sandalovo stablo. Hoće li sandalovo stablo prokleti sjekiru koja ga je posjekla? Ne. Osim toga, prenijet će svoj miris i na sjekiru. Isto tako, dobri će ljudi prenijeti svoju dobrotu čak i na one koji ih pokušavaju povrijediti.

Kada činite dobro drugima, tada ćete sasvim sigurno dobiti dobro zauzvrat. Zato biste trebali biti spremni na bilo koju žrtvu da biste činili dobro drugima. I ne samo to, činite dobro čak i onima koji vas povređuju. Bit ćete bogato nagrađeni. Sve što učinite drugima nikada neće biti izgubljeno. Možda nećete istoga trena dobiti odmjenu, ali s vremenom ćete sasvim sigurno dobiti nagradu.

Studenti!

Nije dovoljno ako samo stječete znanje, trebali biste ga upotrijebiti za dobrobit čovječanstva, na ispravan način. Trebali biste dati zavjet da ćete činiti dobro drugima na svaki mogući način u skladu s vašim mogućnostima. Vaše znanje postaje beskorisno ako se ne upotrijebi na ispravan način. U knjigama je

sadržano mnoštvo znanja, ali od kakve je to koristi ako je glava ispunjena muljem? Nemojte svoj um pretvoriti u još jednu knjigu tako da ju samo punite informacijama. Umjesto toga, znanje stečeno iz knjiga upotrijebite u dobre svrhe. Učinite napor da biste razumjeli suštinu obrazovanja.

(Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „*Prema Mudita Manase Kaho...*“)

- Iz Bhagavānovoga govora održanog u Sai Kulwant dvorani u Prasanthi Nilayamu, 28. kolovoza 1996. godine

Kupajte se u vodi vrlina, na vaše tijelo nanesite parfem istine. Tada će vaše lice postati svjetlost i Jedan, Davatelj, poklonit će vam stotine tisuća darova.

- Guru Nanak

SRI SATHYA SAI VELIKO BOGOSLUŽJE - ĀRĀDHANA MAHOTSAVA

Velik broj poklonika došao je u Prasanthi Nilayam da bi iskazali svoje poštovanje Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi u svečanoj prigodi Sri Sathya Sai velikog bogoslužja – *ārādhana mahotsava* koja je obilježena 24. travnja 2014. godine. Sai Kulwant dvorana, mjesto na kojem se održavao program, bila je lijepo ukrašena raznovrsnim ukrasima i cvijećem. Posebni cvjetni ukras izrađen je za posljednje počivalište Bhagavāna, dok je lijep srebrni stolac postavljen za Bhagavāna na njegovom desnom uglu.

Dvodnevni program, koji je održan ovom prigodom, započeo je 23. travnja 2014. godine ponudom i izrazom poštovanja Bhagavānu u vidu glazbenog programa u izvedbi dobro poznatog umjetnika, gospodina A. S. Rama i glazbenika koji su bili u njegovoj pratnji, koji su izveli privlačan spoj glazbe i tonova mnogih, dobro poznatih bhajana i držali okupljene poklonike u stanju zanosa gotovo sat vremena svojom produhovljenom, glazbenom izvedbom. Nakon njihovog nastupa slijedio je program bhajana i podjela prasadama. U međuvremenu, gospodin Ram i njegov tim glazbenika dobili su poklone. Program je završio izvođenjem aratija u 19 sati.

Program, koji je održan 24. travnja 2014. godine, započeo je u 8.20 sati po završetku uobičajenog pjevanja Veda u trajanju od 20 minuta. Prva točka programa bio je glazbeni nastup Njegovih studenata kojega su ponudili Bhagavānu kao izraz poštovanja, a izveli su dva posebno skladana kritija na teluškom, u ovoj svečanoj prigodi. Započevši svoju izvedbu skladbom „Pranamami Sayeesha – Pozdravljamo Tebe, Gospode Sai, Saiša“, nastavili su

izvedbom skladbe „Sadabhavayami Sri Sathya Sai – Ja uvijek meditiram o Sri Sathya Saiju“ i ozračje cijelog prostora ispunili predanošću i pobožnošću. Prikaz video snimke Bhagavānovoga daršana, koji je popratio njihovu izvedbu, dodatno je obogatio program.

Slijedio je poučan govor koji je održao uvaženi društveni i gospodarski mislilac, gospodin S. Gurumurthy. Govoreći o Bhagavānu kao Učitelju svih učitelja, uvaženi je govornik primijetio kako su Bhagavānova učenja bila od presudne važnosti za moralni i duhovni uzlet zemlje u današnje vrijeme. Dajući napomene o izuzetnom poslu koji je Bhagavān obavio na dobrobit čovječanstva, uvaženi je govornik izrazio svoju zadivljenost nevjerojatnim organizacijskim poslom koji je Bhagavān pokrenuo širom svijeta.

Obraćajući se ovom prigodom, gospodin V. Srinivasan, predsjednik Sri Sathya Sai seva organizacije za područje cijele Indije, primijetio je kako se Bhagavān utjelovio na Zemlji da bi pomogao čovjeku kako bi spoznao svoju prirodenu božanskost. Opisujući projekte koji se trenutačno ostvaruju u okviru Sai organizacije, uvaženi je govornik pozvao poklonike da se ponovno posvete Bhagavānovoj misiji i ponude Mu svoj cvijet srca ispunjen ljubavlju, cvijet čistog srca – *hrdayapušpa*.

Slijedio je prikaz video snimke Bhagavānovoga božanskoga govora u kojem Bhagavān poziva ljude da napuste vezanost uz tijelo, koja predstavlja uzrok svih patnji. Sve je pozvao da spoznaju istinu o svojoj božanskosti razumijevanjem načela „Ja sam Ja“. Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Bhaja Govindam Bhaja Govindam“. Po završetku Bhagavānovoga govora slijedio je program bhajana i podjela prasadama. Jutarnji program u Sai Kulwant dvorani završio je izvođenjem aratija u 10.40 sati.

Po završetku ovog dijela programa održana je *nārāyana sevā* na Sri Sathya Sai Hill View stadionu tijekom koje su hrana i odjeća ponuđene tisućama ljudi koji su se tamo okupili. Hrana je isto tako bila poslužena poklonicima u posebno podignutim šatorima na prostoru Prasanthi Nilayama.

Večernji dio programa u Sai Kulwant dvorani započeo je pjevanjem Veda u 17 sati. Nakon toga, slijedio je glazbeni koncert u izvedbi profesora Debashisha Bhattacharya i njegove skupine glazbenika. Izvođeci instrumentalne i vokalne glazbene skladbe posvećene Bhagavānu uz osjećaj predanosti, pjevači su sat vremena zadržali pažnju okupljenih poklonika. Slijedila je podjela prasadama i program bhajana koji je završio bhajanom „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram“ koji je otpjevao Bhgavān. U međuvremenu su glazbenici dobili poklone. Program je završio izvođenjem aratija u 19 sati.

Uzrok čovjekove patnje leži u tome što je ograničio svoju ljubav na sebe i članove svoje obitelji. On bi trebao razviti širokogrudni osjećaj da su svi njegova braća i sestre. Širenje ljubavi predstavlja život, smanjivanje ljubavi predstavlja smrt. Svi su djeca Božja. Svi su iskre Boga.

- Baba

MAJKA EASWARAMMA: UTJELOVLJENJE JEDNOSTAVNOSTI I PLEMITOSTI

Bikkina Veera Nagamani

S osjećajem izuzetne zahvalnosti i duga prisjećam se povezanosti naše obitelji s majkom našeg Svamija, Easwammom, povezanosti koja je trajala gotovo 20 godina. Mislím da je bila posebna milost i blagoslov što smo ju uopće poznavali. Mora da je to bilo zahvaljujući zaslugama stečenim tijekom nekoliko života. Moj djed, dr. Sitaramaiah, došao je u Prasanthi Nilayam 1953. godine u nadi da će tamo provoditi umirovljeničke dane u tišini i predan duhovnoj disciplini. No, Svami je položio temelje Sri Sathya Sai opće bolnice 1954. godine i već 1956. godine, kada je bila spremna za rad, uvjerio ga je da radi u njoj. Svami je mojem djedu rekao da će on biti samo instrument u Njegovim rukama i da će On, božanski liječnik, učiniti sve.

Veselo i obzirno ponašanje

Povezanost naše obitelji s majkom Easwammom, koja je tada započela, rascvjetala se u sretan, prekrasan i prisan odnos u godinama koje će slijediti. Ona i moja baka bile su dobre prijateljice još u tim ranim godinama. Ona bi svakoga jutra dolazila na Svamijev daršan koračajući žustro cijelim putem od sela do ašrama. Iako je ona bila majka utjelovljenog Boga – *avatāra*, život majke Easwamme nije bio lak. Ona je u životu prošla nevolja i izazova više nego što joj je pripadalo. No, zadržala je veseo i obziran pogled na život i ljude. Smijala bi se, izvodila šale i svojim bi veseljem zarazila ljude oko sebe. Kada bi stigla na daršan, došla bi do terase našeg stana i, po svojem običaju, razgovarala s nama na veseo i šaljiv način. Mojem bi djedu ponekad kazala: „Kakav liječnik, hajde da vidimo tko hoda brže, ti ili ja? Hajdemo hodati do starog mandira.“

U to je vrijeme ona isto tako običavala brinuti o tome tko će se brinuti za Svamija zato što se On nije oženio. Kada smo joj ukazali na to da, budući da je Bog, Svami se ne mora ženiti, ona bi odgovarala riječima: „Nije li se Rāma oženio? Nije li se Krišna oženio?“ No, kako su godine prolazile i sve je veći i veći broj poklonika dolazio Svamiju, ona je zaboravila svoje strahove vidjevši njihovu ljubav i predanost. Zatim je prestala govoriti o tome.

Na Svamijev rođendan, svake godine, bio je običaj da udane žene u ašramu obredno pozovu Svamijevu obitelj da sudjeluje u proslavi. Iz ašrama oni bi išli u povorci - noseći pladnjeve pune voća, cvijeća, kurkume, praha crvene boje, narukvica i ostalih predmeta koji se koriste prilikom svečanosti - u pratnji skupine glazbenika kako bi sve to donijeli u mandir. Tada bi Srimati Easwamma i gospodin Pedda Venkama Raju natrljali Svamijevu kosu

mirisnim uljem i okitili Ga cvjetnim vijencem. Poslije toga bi drugi parovi, koje je odabrao Svami, na sličan način izrazili svoju ljubav i štovanje prema Njemu. To se smatralo izuzetnom povlasticom i čašću i Svami ih je uvijek prvo pružio svojim roditeljima. 1963. godine, kada je gospodin Pedda Venkama Raju preminuo, Svami je zamolio majku Easwarammu da dođe živjeti u Prasanthi Nilayam. Te je godine On sâm, na Svoj rođendan, otišao u njezinu sobu kako bi mu natrljala kosu i okitila Ga cvjetnim vijencem prije nego što je tu priliku pružio drugima koji su se okupili.

Briga majke Easwaramme za druge

Ja sam prvi puta došla u Parthi zajedno s mojim roditeljima 1956. godine i nastavila sam dolaziti redovito, sve do 1965. godine. U lipnju 1965. godine, kada sam došla ovamo, Svami je kazao da bih ovdje trebala stalno živjeti, tako da od tada živim ovdje i Prasanthi Nilayam je postao moj dom. Moje poznanstvo sa Svamijevom majkom uskoro se razvilo u izuzetno lijepu i prisnu povezanost usprkos razlici u godinama. Postalo je redovitom praksom da se međusobno posjećujemo, svaki dan, bez izuzetka. Ili bi ona došla u našu sobu, ili bih ja otišla u njezinu. Jednoga dana, kada se ona nalazila u našoj sobi, dr. Jayalaksmi, koja je radila u bolnici, došla je k nama. Kada je vidjela Svamijevu majku u našoj sobi, sjela je kako bi poslušala ono što je ona govorila zato što su se naši razgovori uvijek vrtjeli oko Svamija. Dr. Jayalaksmi je, sasvim prirodno, željela čuti nešto o Svamiju. Upitala ju je kakav je Svami bio kada je bio dijete. Na zidu u našoj sobi bio je kalendar na kojem je bila slika Krišne kao malog djeteta koje jede maslac. Pokazujući na sliku, majka Easwaramma je kazala: „Svami je izgledao isto kao On, sa Svojim nasmijanim licem i kovrčavom kosom. Ali mi Ga nismo mogli uresiti s toliko nakita (kao što je bio urešen Krišna na slici). Ipak, nekako, ne znam ni sama kako, dobili smo nekoliko komada srebrnog nakita koji su bili napravljeni za Njega.“

Njezino suosjećanje prema ljudima u nevolji pitalo ju je prilično često da se zauzme za njih i da prenese molbu Svamiju. Uvijek, kada bi vidjela poklonike koji su izgledali nesretni ili zabrinuti, ona bi se pobrinula za njih i zamolila Svamija da razgovara s njima. U isto vrijeme, njezina ljubav za Svamija učinila je da uvijek pazi na to što bi ljudi mogli reći o Njemu. U to je vrijeme Svami običavao slobodno pozivati poklonike na razgovore. U dane proslava i svečanosti On bi osobno običavao nadgledati svaku pojedinost. Jedne godine, tijekom proslave svečanosti Durga Navaratri, Svami je bio toliko zaposlen da nije mogao osigurati jako očekivani privatni razgovor s poklonicima koji su željeli otići po završetku proslave. Zato je On najavio da bi se oni trebali vratiti kući ne očekujući razgovor i da ih prati Njegov blagoslov. Nakon toga, dva dana kasnije, kada je poklonik došao u ašram, On ga je pozvao na razgovor. To je jako uznemirilo majku Easwarammu. Nije mogla podnijeti pomisao da će ljudi govoriti negativno o Svamiju. Ona nije željela da On učini bilo što što bi

navelo ljude da govore protiv Njega. Osjećajući veliku uznemirenost kazala mi je: „Vidiš, tako On to radi. Što će ljudi pomisliti?“ U takvim bi trenucima ona postajala samo majka koja je zabrinuta za ugled svoga sina. Ona je zaboravila da je On izvan područja pohvala i pokuda i da sve što On čini, to čini zbog jako valjanih razloga koji su poznati samo Njemu.

Majka Easwamma jako je voljela svoje rodno selo Puttaparthi. Čak i tijekom ljetnih mjeseci, kada je Svami običavao boraviti u ašramu u Brindavanu u Bangaloreu (danas Bengaluru), radije je ostajala u Parthiju. Kada bi joj netko spomenuo da bi i ona trebala otići u Bengaluru, odgovarala bi: „Ne.“ Ona se osjećala sretnom što je ostala u Parthiju i bila je zadovoljna što tu živi, usprkos vrućini. Ljeto neće trajati zauvijek, govorila bi. Ona nikada nije uzimala nikakve lijekove. Ponekad bi joj liječnici, koji su ju posjećivali, dali vitaminske tablete koje bi ona stavila meni u ruke uz uputu da ih dam nekom siromašnom bolesniku koji se liječi u bolnici. Kada bih joj spomenula da bi ih trebala uzimati kako bi bila snažna, ona bi to odbila riječima da ona ne treba biti snažna jer se ne namjerava ići boriti u nekom ratu. Ako je došla vijest da je stanje bolesnika ozbiljno, ona bi se često raspitivala o tom bolesniku i stalno nam davala upute da bismo se trebali dobro brinuti o bolesnicima.

Božanska zaštita tijekom putovanja vlakom u Mumbai

12. svibnja 1968. godine Bhagavān je trebao svečano otvoriti Dharmakshetru u Mumbaiju. Svami, koji je bio u Bengaluruu, došao je u Parthi u travnju jer je u Mumbai namjeravao povesti sve koji su stanovali u Prasanthi Nilayamu kako bi prisustvovali svečanosti. Samo bi ih nekolicina ostala u ašramu da bi se brinuli o njemu. Jednoga dana, nakon što je završila meditacija, Svami je počeo govoriti tko će putovati autobusom, a tko vlakom, dok je gospodin N. Kasturi sastavljao dva odvojena popisa. Tada je Svami upitao jednu gospođu, koja se zvala Yajni Bullemma, bi li željela putovati autobusom ili vlakom. Ona je odgovorila da bi radije putovala vlakom jer bi takvo putovanje za nju bilo ugodnije i mogla bi spavati tijekom putovanja. Tada je Svami napomenuo kako su u posljednje vrijeme nesreće vlakova prilično česte. Radost, koju smo osjećali na pomisao da nas naš voljeni Svami sve vodi sa Sobom, toliko nas je obuzela da naprosto nismo obratili pažnju na tu, na prvi pogled usputnu napomenu.

Za one koji su putovali autobusima sve su pripreme obavili poklonici iz Mumbaija tako da čak nisu trebali ni platiti prijevoz. No, za našu skupinu od 30 ljudi u kojoj je bila i naša obitelj, gospodin Kasturi i neki drugi, mi smo trebali sami obaviti pripreme. Rezervirali smo mjesta u Madras-Bombay Mail-u, no vagon s odjeljkom u kojem smo mi trebali putovati, trebao je biti priključen vlaku u Guntakalu. Zato smo se iz Parthija uputili u Dharmavaram i odatle u Guntakal gdje smo se ukrcali u vlak i sretno putovali pjevajući bhajane. Kada smo se približavali Puni, začuo se neobičan zvuk koji je trajao nekoliko

trenutaka i vagon se počeo opasno ljuljati. Onda se, odjednom, vinuo visoko u zrak, što je dovelo do toga da su torbe i kovčezi popadali s gornjih polica. Moja me je baka čvrsto zagrlila. No, prije nego smo postali svjesni što se dogodilo, vagon se vratio u normalan položaj. Na sljedećoj postaji vlak se zaustavio i odlučili smo da će naša skupina napustiti vagon u kojem smo bili i preseliti se u drugi vagon. Na našu sreću, skupina delegata za Svjetsku konferenciju Sri Sathya Sai seva organizacije koja se održavala u Mumbaiju prije otvorenja Dharmakshetre, nalazila se u tom vlaku. Kada su u našoj skupini vidjeli gospodina Kasturija, primili su nas u svoj vagon.

Kada smo na kraju stigli u Mumbai, bilo je kasno, a mi smo bili malo uzdrmani, dok su nas drugi, koji su stigli puno ranije, nestrpljivo čekali. Svami, koji je iz Bengalurua u Mumbai putovao automobilom, uputio se kako bi pogledao pristigle, dok je Srimati Easwaramma izrazila svoju zabrinutost zbog nas. Pogleda uperenog u daljinu, Svami joj je odgovorio da je došlo do male nezgode, ali da smo svi dobro i sigurno i da ćemo uskoro stići jer je On bio cijelo vrijeme s nama, pazio na nas i čuvao nas te provodio nadzor nad svime. Ono što je moglo biti velika nesreća, zahvaljujući Njemu, pretvorilo se u malu nezgodu. Mi smo to znali i pomisao na to što nam se moglo dogoditi nije nas opterećivala ni tada ni kasnije. Bili smo sretni, a više od svega vjerovali smo Njemu, pouzdavali se u Njega a da nismo ni bili svjesni da je tomu tako.

Mi Ga uzdižemo kao našu majku, oca, duhovnog učitelja – *guru*, prijatelja i tomu slično, ali, u stvarnosti, biti svjedokom Njegove majčinske ljubavi i brige, očinske zaštite, to je nešto što se može samo doživjeti. On je majka kakva nije niti jedna druga majka, otac kakav nije niti jedan drugi otac jer, niti jedna svjetovna majka ili otac ne mogu brinuti za nas i čuvati nas na način kako to On čini! Nakon što se uvjerio da je s Njegovim stadom iz Parthija sve u redu i da su dobro zbrinuti, kazao je dobrovoljcima kako bi starijim članovima iz naše skupine trebalo pokazati kako se koriste toaleti zapadnog tipa zato jer oni nisu na njih navikli.

Dana 12. svibnja, kada je bilo svečano otvorenje Dharmakshetre, Svami nas je osobno poveo oko Sathya Deep-a, Njegove rezidencije u Dharmakshetri. To je jedan biser arhitekture koji je oblikovan kao lotos s 18 latica. Svami nam je napomenuo da i Bhgavadgīta isto tako ima 18 poglavlja te da je prva riječ u njoj *dharma* što znači dužnost, a da posljednja riječ *mama* znači moja. Kada se one spoje, postaju *mama dharma*, što znači dužnost pojedinca. Na taj nas način Gīta uči koja je naša najveća dužnost kao ljudskih bića, rekao je Krišna, naš voljeni Svami, koji nikada nije propustio prikladan trenutak da nas pouči i da nas potakne da budemo svjesni i spoznamo svrhu našeg rođenja kao čovjeka.

Strah majke Easwramme zbog Svamijevog posjeta Istočnoj Africi

Po završetku Svjetske konferencije mi smo napustili Mumbai uz Svamijeve blagoslove i dozvolu da posjetimo Shirdi na putu za Parthi. Svami se

vratio u Parthi 11. lipnja da bi nam 13. lipnja svima dopustio da Mu dotaknemo stopala – *pāda namaskāra* i dao nam je vibhuti kao prasadam zato što je On toga dana opet napuštao Parthi i odlazio u Bengaluru, tako da sam se zajedno s dr. Jayalakshmi popela stubama u Svamijevu blagovaonicu kako bih zamolila Njegovu dozvolu da Ga slijedimo u Bengaluru. Na upit koji je postavila dr. Jayalakshmi, On je dao pozitivan odgovor. Ja sam zatražila Njegovu dozvolu tihim pogledom, a On je isto tako pogledom ukazao na Svoj pristanak. Dva dana kasnije uputila sam se u Brindavan zajedno sa Pedda Bottuom, jednim starim poklonikom koji je poznao i bio sa Svamijem u Njegovom prethodnom liku kao Shirdi.

U Brindavanu Svami mi je kazao da ostanem u mandiru zajedno s majkom Easwammom i drugi gospođama. Svami je ručao u blagovaonici u društvu nekih muških poklonika, dok su gospođe dobile hranu posluženu na obližnjoj terasi. Svami bi završio s uzimanjem Svojega obroka za otprilike dvije minute, a zatim bi došao na terasu da bi razgovarao s majkom. Jedne je večeri On na potpuno običan način kazao da ide u posjet Africi. On je takvo što obično činio kako bi ju zadirkivao, kazao je kako u toj stranoj zemlji lavovi i tigrovi riču naokolo, potpuno slobodni kao što psi laju u našoj zemlji. To ju je stvarno uplašilo i molila Ga je da odbaci tu zamisao. Svami se samo nasmijao na njezin strah da bi zatim, kako bi odvratio njezinu pažnju, kazao kako je u Africi zlato jako jeftino.

Te noći majka Easwamma nije mogla spavati zbog toga što je Svami namjeravao posjetiti zemlju punu divljih zvijeri i to joj nije izlazilo iz glave. Nekoliko dana kasnije Svami je ponovno govorio o Svojoj namjeri da posjeti Afriku i kazao kako njegovi poklonici u Mumbaiju provode pripreme da bi Ga u velikom stilu ispratili na Njegovo prvo putovanje u inozemstvo. Izrađivali su lûk sa 108 ukrasa u obliku lotosa kojim su Ga okitili. Shvativši da je Svami stvarno odlučio otići u tu daleku zemlju usprkos njezinom protivljenju, majka Easwamma je zamolila da joj bude dopušteno da ide s Njim sve do Mumbaija. Svami je odgovorio: „Vidjet ćemo“, neobaveznim riječima, no ona uopće nije bila zadovoljna tim odgovorom. Kako se dan Njegovog odlaska u Mumbai približavao, ona je još jednom izgovorila svoju želju. Svjestan njezinih osjećaja i spreman da udovolji njezinoj želji, Svami još uvijek nije odgovorio potvrdno. Kazao je: „Ali, tko će te vratiti natrag iz Mumbaija? Pričekaj, pitat ćemo Javu.“ Rekavši to, ušao je da bi doručkovao, a mi smo čekale vani da bi izišao i u tom trenutku stigla je i sama gospođa Java. Pozdravila je majku Easwammu i, primijetivši izraz na njezinom licu, upitala ju je u čemu je problem. Upitala sam majku Easwammu mogu li ja objasniti o čemu se radi i ona je potvrdno kimnula. Kada sam joj kazala u čemu je problem, gospođa Java je bila voljna pratiti ju i, kada je Svami izišao, to Mu je i kazala. Svami je pogledao majku i rekao: „Dakle, ti si ju već pitala?“ Gospođa Java je odvrtila: „Ne, Svami, ona mi ništa nije rekla“, no Svami je rekao: „Ti ne bi trebala govoriti laži.“

Tako je majka Easwamma pratila Svamija sve do Mumbaija i, nakon što je Svami nastavio svoje putovanje iz Mumbaija za Istočnu Afriku, njezina briga za Njegovu sigurnost nije joj dopustila da mirno spava. Ništa nije jela pa čak nije ni pila vodu sve dok nije stigao telegram koji je donio vijest o Njegovom sretnom dolasku u Istočnu Afriku. Sve do Njegovog povratka u Indiju ona je cijelo vrijeme bila jako nemirna i zabrinuta i činilo se da je u potpunosti izgubila tek. Iako je On Gospod i Učitelj svih svjetova, On je bio njezin sin i ona je cijelo vrijeme izražavala svoju majčinsku ljubav prema Njemu. Ona Mu se obraćala riječju „Svami“ kao što su činili i svi drugi i s velikim se poštovanjem odnosila prema Njegovim riječima, strogo vodeći svoj život u disciplini, u skladu s Njegovim željama.

Miran kraj

Rano ujutro, 6. svibnja 1972. godine, stigao je upozoravajući poziv iz Brindavana. Poruka je bila da je Srimati Easwamma bila poslana u Parthi zato jer se nije osjećala dobro. Mora da smo bili previše naivni da bismo shvatili što to znači. Dr. Jayalakshmi i ja smo se odmah primile posla kako bismo pripremile krevet misleći da ćemo se o njoj brinuti u bolnici. No, kada se automobil koji ju se dovezao uputio ravno u selo do kuće gospodina Janaki Ramaiaha, znali smo što se dogodilo. Uz sve dužno poštovanje tijelo je bilo pokopano istoga dana. Sljedećeg smo se dana uputili u Bengaluru. Čim smo stigli, Svami je izišao da bi nas pozdravio. Gospođa Venkamma i gospođa Parvatamma odmah su počele plakati kada su Ga vidjele. On ih je tješio riječima kako ne bi trebale tugovati zato što je Njegova majka napustila svoje smrtno tijelo bez patnje koju uzrokuju staračke ili neke druge bolesti. Ona je imala lak i miran kraj i one bi za to trebale biti zahvalne.

Svi mi koji smo bili u Parthiju i svi seljani izrazili su poštovanje fizičkom tijelu koje je bilo izloženo na terasi doma gospodina Janaki Ramaiaha i priredili smo joj lijep oproštaj. Naše su oči bile pune suza, a srca preplavljena ljubavlju i zahvalnošću prema blagoslovljenoj majci koja nas je napustila, iako je njezino fizičko tijelo ležalo pred nama, mirno i spokojno. U Brindavanu, na 11. dan nakon njezine smrti, Svami je osobno podijelio sarije svim gospođama iz Prasanthi Nilayama. Tako da, kada je ona ispustila svoj posljednji dah u svibnju 1972. godine, isto se tako javio osjećaj zahvalnosti usporedno s dubokim osjećajem gubitka zato što nam je ona ostavila dragocjeno nasljeđe lijepih uspomena i još nešto što se usadilo duboko u nas i obogatilo naš život.

Škola podignuta u ime majke Easwamme

Tijekom te godine Svami je dao srušiti staru dvoranu u Prasanthi Nilayamu da bi se stvorio prostor za Poornachandra dvoranu. Posao gradnje se odvijao brzo tako da je dvorana uskoro bila dovršena. Majka Easwamma često

je običavala napominjati: „Ovaj Svami nema ništa drugo za raditi, već gradi i ruši cijelo vrijeme. A On isto tako kaže da će sagraditi školu i da će ju nazvati po meni.“ I to je Svami i učinio nakon povratka u Parthi, uskoro, nakon ljetnog tečaja. Postojeća visoka škola u Parthiju nazvana je po njoj, a kasnije je bila preseljena u novu zgradu koju je Svami izgradio kako bi se u nju smjestila škola. Tijekom nekoliko sljedećih godina Svami ne samo da je ispunio Svoje obećanje koje je dao Svojoj majci, već je isto tako ispunio svoju riječ da će u Puttaparthiju izgraditi i sveučilište. Sri Sathya Sai sveučilište počelo je djelovati 1981. godine.

U sobi majke Easwaramme nalazio se lijepi, glineni kip Gospoda Krišne. Obojen plavom bojom, kako Ga se obično prikazuje u svetim spisima, blistavih očiju i s osmijehom na licu nježno prislanjajući flautu Svojim napola otvorenim usnama, taj dječak Krišna ne samo da je bio kip već netko tko je bio i prilično živ. Taj je kip bio jako drag majci Easwarammi i predstavljao joj je utjehu i uvijek, kada bi ju nešto uznemirilo ili rastužilo, ona je razgovarala s njim. Poslije njezine smrti dr. Jayalaksi je molila Svamija da joj dopusti da kip prenese u bolnicu i on se sada tamo nalazi te mu svakodnevno iskazuju poštovanje u Sri Sathya Sai općoj bolnici.

- Autorica je služila u Sri Sathya Sai općoj bolnici do svoje smrti. Sjedinila se sa Svamijem u lipnju 2013. godine.

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvešće

SVEČANOST UGADI

Veselje i svetost obilježili su proslavu Ugadija u Prasanthi Nilayamu dana 31. ožujka 2014. godine. Sai Kulwant dvorana, prostor na kojem se svečanost održavala, bila je ukusno urešena cvijećem i tradicionalnim Ugadi ukrasima. Jutarnji je program započeo u 8.20 sati tradicionalnim Ugadi događanjem – čitanjem iz petodijelnog kalendara – *pañcānga śravana* uz stručno obrazloženje dolaska nove godine pod nazivom pobjeda – *jaya* od strane uvaženog vedskog znanstvenika iz Tirupatija, gospodina Kuppa Siva Subrahmanya Advahanija. Nakon toga je slijedila snimka Bhagavānovoga govora koji je održao povodom Ugadija u kojem je upozorio čovjeka današnjice da se ustegne od trke za materijalnim postignućima i potaknuo ga da, čistog srca, posveti svoje vrijeme i napore izgovaranju Božjeg imena. Bhagavān je Svoj božanski govor završio bhajanom „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram“. Slijedila je podjela

prasadama i pjevanje bhajana. U međuvremenu je vedski znanstvenik, koji je tumačio čitanje iz kalendara, dobio na poklon šal i predmete za uspomenu. Jutarnji je program završio izvođenjem aratija u 9.30 sati.

Poslije podne je poznata izvođačica glazbe iz Karnatake, gospođa O. S. Arun zadivila sve okupljene poklonike u Sai Kulwant dvorani poklonstvenim pjesmama koje su dopirale do dubine duše i bhajanima. Započevši svoju izvedbu pod nazivom „Bhajan Sandhya – Večer posvećena bhajanima“ u 17.30 sati bhajanom „Jai Jai Rama Krishna Hari“, pjevačica je gotovo sat vremena zaokupila pažnju svojom prekrasnom izvedbom poklonstvenih pjesama i bhajana među kojima su se našli 'Govinda Madhava Gopala Keshava', „Vanamali Radha Ramana Giridhari Govinda“. Po završetku njezinoga koncerta pjevačica je dobila pohvale i šal za nagradu. Prikaz video snimke Bhagavānovog daršana koji je pratio koncert, učinio je program još privlačnijim. Proslava Ugadija završila je izvođenjem aratija u 19 sati nakon podjele prasadama svima okupljenima.

SRI RĀMA NAVAMI PROSLAVA

Duboki poklonstveni žar obilježio je proslavu svetog blagdana Sri Rāma Navami u Prasanthi Nilayamu 8. travnja 2014. godine. Program je započeo u 17.20 sati prekrasnim karnatskim i hindustanskim klasičnim poklonstvenim pjesmama u izvedbi osoblja i studenata Sathya Sai Mirpuri glazbenoga koledža. Započevši svoj koncert kritijem kojeg je napisao Thyagaraja „Sri Raghavam Dasarathatmajam“, izvođači su gotovo sat vremena oduševljavali okupljene poklonike i svoju izvedbu priveli kraju klasičnom hindustanskom skladbom „Raghupate Raghava Raja Rama“. Slijedio je govor koji je održao gospodin K. M. Ganesh, znanstveni istraživač na Institutu, koji je ispričao nekoliko događaja iz Rāmāyane kako bi oslikao značenje postojanog poklonstva i potpune predanosti da bi se zaslužila milost Božja.

Bhagavānov božanski govor, koji je slijedio nakon tog predavanja, predstavljao je prikladan završetak proslave. U Svojem govoru Bhagavān je rekao da Rāmāyana nije ništa drugo već jedan drugi oblik Veda i da četiri sina kralja Daśarathe, odnosno Rāma, Lakšmana, Bhārata i Saatrugna predstavljaju Rg Vedu, Yajur Vedu, Sama Vedu i Atharvana Vedu, svaki svoju. Bhagavān je Svoj govor priveo kraju bhajanom „Rama Kodanda Rama“. Slijedio je kratki program bhajana i podjela prasadama. Program je završio izvođenjem aratija u 19 sati.

TAMILSKA NOVA GODINA I VISHU

Prasanthi Nilayam osvanuo je u svečanom ruhu kada su poklonici iz država Tamil Nadu i Kerala stigli kako bi proslavili njihovu Novu godinu 14. i 15. travnja 2014. godine. Tom su prilikom izveli lijepe glazbene i kulturne

programe. Isto su tako vodili pjevanje Veda i bhajana ujutro i poslije podne. Prostor na kojem se proslava održavala, bila je Sai Kulwant dvorana, koja je bila ukusno urešena tijekom oba dana.

Velik broj poklonika, među kojima su bili i polaznici balvikas programa, stigao je iz države Tamil Nadu kako bi proslavili tamilsku Novu godinu na svetom tlu Prasanthi Nilayama dana 14. travnja 2014. godine. Program ovoga posebno svečanog dana započeo je u 17 sati pjevanjem Veda u izvedbi Tamil Nadu Veda grupe. Nakon toga, slijedilo je predavanje gospodina Bala Ramachandrana, bivšeg polaznika Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje koji se prisjetio zlatnih dana koje je ovdje proveo kao Bhagavānov student i ispričao nekoliko događaja kako bi osvjetlio Bhagavānova učenja i Njegovu božansku slavu. Poslije ovoga govora, skupina koja polazi balvikas program u državi Tamil Nadu, izvela je zanimljiv ples kojim su Bhagavāna zamolili za blagoslov. Posljednja točka programa bila je predstava pod nazivom „Sai World vision – Saijeva vizija svijeta“. U izvedbi mladih iz države Tamil Nadu, predstava je, kroz priču o jednom novinskom izvjestitelju, oslikala kako milijuni Saijevih poklonika u svim dijelovima svijeta dovode do promjena u društvu svojim nesebičnim služenjem u društvenoj zajednici, kao sastavni dio Sai organizacije širom svijeta, jedinstvene i neusporedive organizacije služenja koju je utemeljio Avatār Kali yuge, sām Bhagavān Baba. Jednostavna priča, snažni dijalozi i izvrsna video podrška učinili su predstavu realističnom i dojmljivom. Po završetku predstave izvođači su dobili poklone. Slijedio je program bhajana koji je završio bhajanom „Subrahmanyam Subrahmanyam“ kojeg je Svojim zlatnim glasom otpjevao Bhagavān. Bhajane je toga dana, ujutro i poslije podne, vodila Sundaram bhajan grupa, a redovito pjevanje Veda isto su tako izveli mladi iz države Tamil Nadu.

Program proslave Vishua započeo je navečer, 15. travnja 2014. godine, programom poklonstvene glazbe u izvedbi poznatog pjevača, gospodina T. Krishnan Namboodirija i njegove skupine. Započevši svoj koncert molitvom upućenom Gospodu Ganeši, nadareni je pjevač zadivio okupljene poklonike pjesmama koje su dopirale do dubine srca, među kojima su se našle „Ram Ram Ram Sri Ram Ram Ram“, „Bho Shambho Siva Shambho Swayambho – Gospod Šiva koji je rođen iz samoga sebe“, „Manasa Bhajare Prabhu Namam“. Slijedio je živopisni ples uz pratnju glazbe na bubnjevima, koji su izveli mladi sa sela iz države Kerala. Prikaz video snimke govora, kojeg je Bhagavān održao tijekom proslave Vishua, slijedio je nakon toga. U govoru je pozvao sve neka svoje vrijeme posvete napornim radom i obavljanjem svoje dužnosti što je jedini put za ostvarenje njihove sreće kao pojedinaca kao i sreće cijelog naroda. Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram“. Poslije snimke Bhagavānovoga govora, slijedio je program bhajana i podjela prasadama. U međuvremenu su gospodin Namboodiri i umjetnici koji su bili u njegovoj pratnji, kao i mladi plesači iz sela, dobili poklone. Program je završio izvođenjem aratija u 19.10 sati.

Sjaj božanske slave

MOĆ VIBHUTIJA

Ja sam sjedio na kauču dok je mali dječak sjeo na stolac ispred mene. Njegova su leđa bila okrenuta prema meni i odmah sam primijetio da ima dvije izrasline veličine oraha, svaka na jednoj strani vrata. Nakon što sam otvorio paketić s materijaliziranim vibhutijem, dao sam malo dječaku da pojede dok sam ostatak stavio na te izrasline. Nakon toga sam položio svoje ruke na izrasline, upućujući molitvu Svamiju, moleći Ga da Njegova energija teče kroz mene. „Molim te, Svami“, potihom sam zatražio, „ako je to Tvoja volja, upotrijebi mene kako bih izliječio ovog dječaka.“

Moje su ruke postale jako tople i, na opće čuđenje, u samo nekoliko minuta, ja sam osjetio kako su se natekline počele smanjivati. Dječak je počeo biti umoran tako da je nakon otprilike desetak minuta ustao i otišao igrati se sa svojim bratom.

Ja sam njegovoj majci dao rupčić objašnjavajući joj da je Svami njime obrisao Svoju ruku nakon što je stvorio vibhuti i da je na njemu još uvijek bilo vibhutija. Predložio sam joj da ga stavi ispod jastuka svojega sina kada navečer ode na počinak.

Obitelj nas je pozvala na ručak, tako da su bila dva sata poslije podne kada smo moj prijatelj i ja ponovno stigli u njezinu kuću. Raspravljali smo i razgovarali o Svamijevim učenjima sve do pet sati kada je zazvonio telefon. Moj mi je prijatelj odmah dodao telefonsku slušalicu rekavši: „Poziv je za tebe.“ Bila je to dječakova majka. Njezin je glas bio potpuno izmijenjen. „Nooshin“, kazala je, „nećeš vjerovati, ali obje izrasline su u potpunosti nestale i vrućica je prošla.“

Radost sviju nas nije bilo moguće opisati, ali bilo je potrebno poduzeti praktične korake. Roditelji su odmah dogovorili potrebne preglede i pretrage. Moje mi je srce govorilo da je došlo do izlječenja. Dječak se već osjećao puno bolje kada su ujutro posjetili liječnika. Deset dana kasnije nalazi svih provedenih pretraga uvjerljivo su pokazali da je karcinom nestao. Tada sam spoznao da je vibhuti, kojeg je Svami materijalizirao, bio namijenjen za ovog posebnog, malog dječaka.

Nekoliko tjedana kasnije dječak je kod kuće bio sâm sa svojim starijim bratom, dok su roditelji otišli na posao. Ono što se dogodilo kada je otišao u kupaonicu, nevjerojatna je priča. Čuo sam ga kako mi je ispričao svojim vlastitim riječima: „Svami mi je došao dok sam bio u kupaonici. On je rastvorio Svoje ruke i ja sam primijetio kako se nešto pokreće. Svami mi je rekao: 'Ja ću ti pokazati oblike deset avatāra.' Ja sam vidio sve umanjeno u Svamijevim rukama. Vidio sam lava i ribu i kornjaču...“ Nastavio je opisivati sve avatāre. Nakon

toga je rekao: „Svami je cijelo moje tijelo oprao vibhutijem. Kazao mi je: 'Ja sam te izliječio.' Nakon toga sam se otuširao.“

Tjedan dana nakon ovog iskustva Svami se pojavio u snu dječakovom ocu i rekao mu: „Dovedi svojega sina u Indiju, Ja ga želim blagosloviti.“ Nekoliko mjeseci nakon toga otac i dječak našli su se u Prasanthiju kako bi iz blizine uživali u daršanu i Svami je došao kako bi ih obojicu blagoslovio.

Kroz takva iskustva Svami pokazuje Svoju moć i prisutnost u našim životima. On nas privlači bliže, preobražava nas, čini naše živote svetima. Moj prijatelj, koji me je predstavio dječaku, kršćanin je iz Indije. Članovi obitelji dječaka su hinduisti, dok sam ja musliman. Nakon ovoga događaja mi smo svi postali jako bliski. Obitelj je počela posjećivati raznovrsne programe u Sai centru u Vancouveru. Naučili su pjevati bhajane i punim su žarom sudjelovali u različitim projektima služenja. Isto su tako donijeli odluku da će redovito izvoditi obred štovanja Gospodovih sandala – *pādukā pūjā* u svome domu i ja sam im se često pridružio. Zajedno smo molili pred Lotosnim stopalima Sai Babe, Boga univerzuma koji se pojavio u ljudskom liku.

- Izvadak iz knjige: „Love and Suffering: My Road to Liberation – Ljubav i patnja: moj put prema oslobođenju“, autora Nooshina Mehrabanija

Iz naših arhiva

RODITELJI SU ŽIVUĆI SIMBOLI BOGA

NIKADA NEMOJTE UZROKOVATI BOL VAŠOJ MAJCI

Utjelovljenja božanske ljubavi!

Samo zbog dobrobiti drugih stablo voćke daje plodove, rijeke prenose vodu, a krave daju mlijeko. Isto tako je i ljudsko tijelo namijenjeno kako bi pomagalo drugima. Ne prepoznajući tu istinu čovjek koristi svoje tijelo u sebične svrhe.

Čovjek zaboravlja svrhu zbog koje mu je bilo podareno ovo tijelo. Od svitanja do sumraka on je u potpunosti uronjen u bavljenje sebičnošću. Nema spoznaje o tome što znači nesebičnost. Čovjek smatra pojavni svijet jedinom stvarnošću.

Majka zaslužuje najveću počast

Načelo majke je visoke svetosti. Kamo god pogledali, primijetiti ćete izraze ženskog načela u prirodi. Majka nosi dijete u utrobi i suočava se s nevoljama kako bi zaštitila dijete. Na svijetu ne postoji ljubav veća od majčinske ljubavi. Zato su u davna vremena iskazivali najveću počast majci i govorili: „Poštuj majku i oca kao Boga – *mātrdevobhava pitrdevobhava*.“ Svakoj je osobi prvi učitelj majka. Od majke dijete uči prve riječi koje izgovara, prve korake u kretanju i mnoge druge stvari vezane uz ponašanje. To je razlog zbog kojega majka predstavlja odraz lika prirode – *prakrti*. U njezinoj ulozi majke nalazi se najviši izraz ženske snage. Svako dijete koje je rođeno zahvaljuje svoje postojanje majci. Zato bi svatko trebao biti jako zahvalan svojoj majci.

U svojem srcu čuvajte samo misli na Boga

Utjelovljenja božanske ljubavi!

Trebali biste biti spremni podnijeti i najveću žrtvu da biste iskazali zahvalnost svojoj majci. Čak i avatāri, Rāma, Krišna i drugi, zahvaljuju svoj dolazak svojim majkama. Svatko bi trebao moliti za svete majke koje će donijeti na svijet dobru djecu. U svijetu postoje loši sinovi, ali nema loših majki. Većina majki se danas tuži na ponašanje svoje djece. Ni jedan sin, koji uzrokuje nemir svojoj majci, ne može postići ništa dobro. Postoji izreka na teluškom koja kaže: „Nema napretka u domu u kome majka lije suze.“ Danas su nam potrebni sinovi koji će svoje majke učiniti zadovoljnim.

Majke bi, sa svoje strane, trebale poučiti djecu da uvijek govore istinu. Kada majka upita sina: „Gdje si bio?“, on ne bi trebao izbjegavati istinu. On mora govoriti istinu i priznati svoje propuste ako je napravio nešto pogrešno. Danas je mali broj djece koja svojim roditeljima govore istinu. Od kakve je koristi obrazovanje kod takve djece? Djeca bi trebala prepoznati prevlast majčinske ljubavi koja je istovjetna božanskoj ljubavi. Poštujte i volite majku. To je značenje proslave Easwaramminog dana. Roditelji su živi simboli Boga. Djeca ih moraju usrećiti.

Dužnost je roditelja da odgoje svoju djecu kao uzorne sinove i kćeri naroda. Studenti, koji su ostvarili bliskost sa Saijem, trebali bi razviti duhovnu mudrost u većoj mjeri. Prvo se oslobodite negativnih misli. Zatim pokušajte razviti dobre misli. Vi živite u Svamijevom ašramu. U kojoj mjeri poštujete način ponašanja koji je propisan za život u ašramu? Nema koristi od toga da vam samo tijelo bude u ašramu, a da pri tome dozvoljavate da vam um luta naokolo. U vašim biste srcima trebali imati samo misli na Boga – *daiva cintāna*.

- Izvadci iz Bhagavānovih govora održanih povodom Easwaramminog dana.

Priča s naslovnice

SAI GEETA KAO UZORNI POKLONIK

Dogodilo se to tijekom Svamijeovog posjeta šumi u Mudumalai pored Mysorea da je prigrlio malog slonića starog deset dana kada su Ga upravitelji šume zamolili riječima: „Svami, njezina je majka uginula jučer i ona nema nikoga na ovom svijetu.“ Čuvši to, suosjećajni Gospod uzeo Sslonića u svoj automobil i poveo sa Sobom. Kako je slonić bio samo deset dana star i nešto više od pedeset centimetara visok, lako ga je bilo smjestiti u automobil.

U Prasanthi Nilayamu je, u početku, boravila ispod velikog stabla u blizini Svamijeve sobe odakle ju je On mogao vidjeti kroz prozor, u svakom trenutku. Svami joj je dao ime Sai Geeta i zadužio je dvije osobe, Muralija i Sathyanarayanu da vode brigu o njoj. On je s njom provodio vrijeme kako ujutro tako i poslije podne i hranio ju iz Svojih božanskih ruku. Ona bi uvijek slušala Njegove zapovijedi i dotrčala do Njega čim bi osjetila Njegovu prisutnost, kao što dijete dotrči svojoj majci. Poklonici su, u tim ranim danima, s velikim oduševljenjem promatrali ovu igru između Svamija i Njegovog voljenog ljubimca. Kada je broj poklonika porastao, Svami je zamolio jednog od dužnosnika u ašramu da ju smjesti u šupu koja se nalazila pored Gopuram vrata. Iako je za nju to bio dobar smještaj, šupa je bila okrenuta prema istoku odakle Sai Geeta nije mogla vidjeti Svamija tijekom daršana. To je bila bol koju je ona jedva uspijevala podnijeti tako da je jednoga dana, u svojoj ljutnji, srušila cijelu šupu. Očigledno je da dužnosnik nije ispravno izvršio Svamijev nalog. Zato je Svami dao nalog da se za nju izgradi nova prostorija koja je bila okrenuta prema jugu, odakle je uvijek mogla vidjeti Svamija. To ju je, naravno, učinilo sretnom i zadovoljnom.

Odvojenost od njezine božanske majke Sai bila je za nju, u stvari, teško podnošljiva. Najteže vrijeme bilo je za nju kada bi Svami tijekom ljeta otišao u Brindavan. Bio je to nezaboravan prizor: vidjeti kako bi ona uvijek iznova zagrlila Svamija svojom surlom, a Svami bi ju s puno ljubavi molio da Ga pusti. Jednom, kada je Svami otišao u Brindavan, ona je postala jako nemirna. Čupala je stabla i lutala ulicama glasno ričući. Sirotog čuvara Vasanta obuzela je panika kada je prestala jesti i telefonirao je Svamiju kako bi dobio Njegove upute što činiti. Dirnut snažnim osjećajima Sai Geete, Svami ga je zamolio da ju pošalje u Whitefield. Kada je stigla u Whitefield, Svami ju je s ljubavlju pomilovao i nahranio. Tek kada ju je umirio takvim Svojim postupkom, Svami ju je poslao natrag u Puttaparthi. Jednom drugom prilikom, kada je stigla u Whitefield u ponoć, stvorila je veliku buku pred Svamijevim vratima što je dovelo do toga da se njezin čuvar Ramabrahmam uspaničio. Svami je s osmijehom umirio Ramabrahmama, otvorio vrata i umirio Sai Geetu koja je bila gladna Njegovog

daršana. Svami se povukao u Svoju sobu tek kada je sve uredio za njezin boravak u Brindavanu.

Početak šezdesetih godina, kada bi Svami izišao na daršan, Sai Geeta je bila prva ta koja ga je vidjela – *daršana*, dotakla – *sparšana* i čula Ga kako joj se obraća – *sambhāšana*. Ona bi stajala ispred vrata na ženskoj strani i nestrpljivo čekala da vidi svojeg dragog Gospoda. Svami bi najprije došao do nje i ona bi kleknula povivši noge, pozdravila Ga, podigla surlu i okitila Ga cvjetnim vijencem. Svami bi ju nakon toga s ljubavlju potapšao po obrazima i izgovorio nekoliko riječi nježno i tiho. Bio je to zadivljujući prizor za poklonike koji su svjedočili nježnoj igri čiste ljubavi između Svamija i Njegovog voljenog poklonika.

Sai Gita boravila je na prostoru mandira od 1962. do 1975. godine. Kada su počele pripreme za proslavu Bhagavānovog 50. rođendana, Sai Geeta je privremeno bila smještena u prostranu šupu na jugozapadnom dijelu ašrama. Kasnije, kada je Svami otvorio Sri Sathya Sai Gokulam, Sai Geeta je bila preseljena tamo u tiho i mirno okruženje gdje je živjela s kravama. Bilo je to po prvi puta da je trebala boraviti na mjestu koje je udaljeno od Svamija, ali to nije umanjilo njezinu ljubav i predanost za Njega. Kasnije, kada se u Gokulamu povećao broj krava, Sai Geeta je bila smještena u veliku šupu nasuprot hostela za starije dječake.

U dane proslava i svečanosti kao što su Sri Krishna Janmashtami, Dasara, Svamijev rođendan i slično, ona bi veličanstveno predvodila povorku. Okićena raznim vrstama blistavih ukrasa, ona je zauzela kraljevski stav i savršeno odigrala svoju ulogu koja je bila primjerena prigodnoj svečanosti.

Jednom prilikom, na prijedlog nekih starijih poklonika da bi možda Sai Geeta željela muško društvo, bila je odvedena u šumu. Ali, ona nije pokazivala nikakvu želju takve vrste. Ona je nadišla sve životinjske instinkte svojom jednousmjerenom predanošću Svamiju. Ona je, u stvari, težila za time da se vrati natrag u Puttaparthi i susretne se sa svojom voljenom majkom Sai. U tom je trenutku Svami odjednom odlučio posjetiti šumu. Svamijev se automobil nalazio preko rijeke, dok je Sai Geeta bila na drugoj obali s čuvarom Sathyanaranom koji ju je pratio u šumu. U trenutku kada je povikao: „Svami je došao“, ona je potrčala u vodu, prešla rijeku i bila je izgubljena od radosti kada se susrela sa Svamijem. Svami ju je isto tako gladio i mazio kao draga i brižljiva majka. Ona je zauvijek vraćena natrag. Zadivljen njezinom predanošću, Svami je jednom prilikom rekao: „Sai Geeta je bila oličenje izuzetno uzvišenog života. Zato bi svatko trebao voditi takav život, s jednousmjerenom predanošću kao što je to učinila Sai Geeta.“

Kada su izrađeni planovi za izgradnju Sri Sathya Sai međunarodnog centra za sport 2006. godine, prekrasna nova šupa s lijepim rezbarijama bila je izgrađena za Sai Geetu na prostoru Sri Sathya Sai Space Theatre – planetarija koji je bio određen da bude i njezino posljednje počivalište.

Sveznajući Bhagavān vratio se u Prasanthi Nilayam izravno iz Kodaikanala 18. svibnja 2007. godine, umjesto da se uputi u Brindavan što je obično činio. Uskoro nakon toga, Sai Geeta je uginula u miru 22. svibnja 2007. godine. Bio je dirljiv prizor kada je Svami stigao ujutro 23. svibnja 2007. godine i položio ruku na čuvara gospodina Pedda Reddyja kako bi ga utješio. Ona je bila pokopana u svojem lijepo izrezbarenom domu, u Svamijevoj prisutnosti ,koji se tamo zadržao gotovo dva sata i nadgledao pripreme za njezin pokop uz sve počasti. Njezino je tijelo bilo ukrašeno nakitom, premazano , crvenom bojom i brojnim cvjetnim vijencima. Vrijeme je stalo kada se Svami osjećajno oprostio od nje i na taj način navukao zastor po završetku priče o čistoj ljubavi između Boga i Njegovog odanog poklonika koji je ostvario najviše stanje predanosti, usprkos tome što je bila rođena kao životinja.

**-Izvor: Radio Sai Global Harmony – „The Glorious Life of Sai Geeta
– Veličanstveni život Sai Geete“ autora Madhuri D. Kara**

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

MEKSIKO

Latinoamerički kongres Sathya Sai međunarodne organizacije (SSIO) održan je u San Luis Potosi u Meksiku od 7. do 9. veljače 2014. godine. Oko 125 Sathya Sai poklonika iz 23 zemlje Latinske Amerike, Sjedinjenih Američkih Država, Španjolske i Indije, zajedno sa 120 poklonika iz Meksika, sudjelovalo je u radu Kongresa. Kongres su otvorili dr. Narendranath Reddy, predsjednik Prasanthi Vijeća i Gary Belz, predsjednik Sri Sathya Sai svjetske zaklade, simboličnim paljenjem svjetiljke. Oscar Morado, Predsjednik SSIO Meksika, izrazio je dobrodošlicu gostima, dok im se dr. Reddy uvodno obratio. Radionice o „Sai vodstvu“ i izložba fotografija o aktivnostima Sathya Sai organizacije u Latinskoj Americi održane su sljedećeg dana. Gary Belz i Dalton Amorim, predsjednik Zone 2B SSIO obratili su se okupljenima drugoga dana, a održano je i devet radionica. Leonardo Gutter, član Prasanthi vijeća, održao je poticajni završni govor, a program je završio poklonstvenim pjesmama iz raznih zemalja Latinske Amerike.

FILIPINI

Dana 8. studenog 2013. godine tajfun kategorije 5 pod nazivom „Haiyan“, sručio se na Guiuan, mali grad u pokrajini Istočni Samar na Filipinima. Oluja je pogodila otprilike 15 milijuna ljudi, a prema izvješćima bilo je 6 000 poginulih. U gradu Samar vjetar je odnio krov kuće koja je pripadala Sathya Sai pokloniku,

a zidovi su se urušili. Samo je oltar, na kojem je bila slika Bhagavāna, ostao neoštećen pod naletom oluje!

Sathya Sai međunarodna organizacija Filipina odmah je krenula u akciju. Sathya Sai poklonici su 16. studenog robom i opremom napunili spremnik veličine šest metara gdje se našao 351 obiteljski paket s hranom i ostalim potrepštinama koji je bio prevezen brodom na otok Biliran kamo je stigao 23. studenog. Žena lokalnog kongresmena u pokrajini Biliran podijelila je potrebitima hranu i potrepštine. Do početka prosinca 2013. godine ostaci ruševina raščišćeni su iz većine područja koje je poharao tajfun, a oprema koju je vlada ponudila kao pomoć bila je posvuda raspodijeljena. Ali, potreba za humanitarnom pomoći je i dalje ostala. SSIO je počela izrađivati planove za održavanje medicinskih kampova i pripremanja hrane koja će se dijeliti, opskrbu vodom i ostalim potrepštinama, na dugoročnoj osnovi. Tijekom prvog tjedna siječnja 2014. godine Sathya Sai liječnici i dobrovoljci obišli su teško pogođena područja Tacloban, Ormoc i Biliran kako bi utvrdili koje su potrebe, stupili su u vezu s lokalnim dužnosnicima i osigurali lokalni temeljni kamp za potrebe budućih operacija. Početkom veljače 2014. godine Sathya Sai medicinski dobrovoljci s Filipina i iz drugih zemalja održali su medicinski kamp u gradu Ormocu i na otoku Biliran. Dana 10. i 11. veljače pružene su liječničke usluge za 760 ljudi u Ormocu, koji je od Taclobana udaljen dva sata vožnje cestom. U vremenu od 12. do 14. veljače nekoliko je liječničkih kampova organizirano na otoku Biliran: 310 ljudi pregledano je u Atipolou, 465 ljudi pregledano je u Calungpangu i više od 385 ljudi pregledano je u Larrazbalu. Podijeljeno je više od 400 kilograma lijekova, među kojima su bili analgetici, antibiotici i lijekovi protiv proljeva. Hrana i mlijeko u prahu podijeljeni su potrebitima. Na području Taclobana Sathya Sai dobrovoljci posluživali su dnevne obroke koji su se sastojali od riže, povrća i graha.

Profesionalni liječnici i svi oni koji su bili zainteresirani za služenje žrtvama prirodne nepogode na Filipinima, pozvani su da posjete web stranicu www.sathyasaihumanitarianrelief.org.

UJEDINJENO KRALJEVSTVO

U veljači 2014. godine snažne su kiše i oluje uzrokovale velike poplave u mnogim područjima južnog dijela Ujedinjenog Kraljevstva, što je dovelo do toga da je velik broj ljudi morao napustiti svoje boravište. Sathya Sai poklonici širom zemlje okupili su se u zajedništvu kako bi donirali pokrivače, vreće za spavanje, flaširanu vodu, kekse, orašarke, grickalice, vlažne maramice, sredstva za dezinfekciju, četke i raznu ostalu potrebnu opremu, što je bilo prikupljeno u Sathya Sai Relief Hub u Londonu i Leicesteru. Sathya Sai međunarodna organizacija Ujedinjenog Kraljevstva pomogla je u koordinaciji prijevoza stvari namijenjenih za pomoć na najteže pogođena područja Somerseta i Gloucestershira. Čak su i djeca u Sathya Sai centrima, primjenjujući načelo

„strop nad željama“, žrtvovala svoje čokolade i grickalice i poklonila novac, koji su na taj način uštedjela, kako bi se kupila roba potrebna za pomoć. Tijekom ožujka 2014. godine tri su velike dostave poslali Sai Emergency Relief Volunteers (SERV) u područje Bridgewater i Tewkesbury, počevši od 17. veljače 2014. godine. Pored toga, SERV se priprema pridružiti poslovima vezanim uz čišćenje nakon što se voda povuče s poplavljenih područja.

GRČKA

Skupina od 15 Sathya Sai dobrovoljaca iz Atene je 1. veljače 2014. godine podijelila 35 vreća s hranom i lijekovima potrebitim obiteljima u Perami. Isto su tako podijelili drvo za ogrjev za šest potrebitih obitelji. Tijekom toga istoga vikenda Sathya Sai pedijatar dobrovoljac obišao je 15 obitelji i pregledao 22 djece. Dobrovoljci su isto tako podijelili hranu i odjeću za 16 obitelji. Dana 15. veljače, nastavljajući ustaljenu tradiciju, 16 Sathya Sai poklonika i drugih pružilo je služenje s ljubavlju za djecu s intelektualnim i tjelesnim teškoćama u KAAPAA-u, centru za oporavak i rehabilitaciju u Vouli.

Oko 55 Sathya Sai poklonika sudjelovalo je u proslavi Mahasivarathrija koja je 28. veljače održana u Patission Sathya Sai centru u Ateni. U toj svečanoj prigodi izvedeno je kratko predstavljanje i nove obavijesti o izgradnji i obnovi kuća, darivanju krvi, poklonstvenim, duhovnim i aktivnostima mladih, kao i o najnovijoj web stranici lokalne Sathya Sai organizacije.

INDONEZIJA

Navečer, 13. veljače 2014. godine, Mount Kelud, aktivni vulkan na Istočnoj Javi, Indonezija, imao je snažnu erupciju izbacujući kamenje, lavu i pijesak. Vulkanski pijesak proširio se na područje veće od 200 kilometara uzrokujući da nekoliko lokalnih zračnih luka budu zatvorene i prisilio je desetke tisuća ljudi na evakuaciju na sigurnija područja. Sathya Sai poklonici iz Surabaye na Javi obavili su brzo istraživanje pogođenih područja i počeli su nuditi pomoć žrtvama koje su morale napustiti područje u Batu koji je smješten 20 kilometara od Maganga. Dana 21. veljače 2014. godine skupina od osam Sathya Sai dobrovoljaca podijelila je rižu, šećer, ulje, mlijeko, čaj, kavu, kekse, rezance za brzu pripremu i vodu za oko 1 500 ljudi. Pored toga, podijelili su pokrivače, odjeću, donje rublje, pelene i lijekove.

OMAN

Od 2011. godine skupina Serve and Inspire (SAI) organizirala je 36 radionica o ljudskim vrijednostima u raznim školama u Omanu. Te je radionice odobrilo Ministarstvo obrazovanja, a početni niz radionica pokrenula je, u rujnu 2011. godine, dr. Madiha Al Shaibaniya, ministrica obrazovanja Omana. U

vremenu od 7. prosinca 2013. godine do 3. siječnja 2014. godine održane su četiri radionice na temu „Integracija ljudskih vrijednosti u poučavanje“, a organizirane su u školama u gradovima Nizwa, Salalah i Sur. Više od 185 učitelja iz tih škola sudjelovalo je u radionicama koje je vodilo deset Sathya Sai dobrovoljaca. Novine „The Times of Oman“ objavile su članak o tim radionicama.

- Sathya Sai međunarodna organizacija

INDIJA

Gujarat: Dana 31. ožujka 1967. godine Bhagavān Sri Sathya Sai Baba zaustavio se na dva sata u školi u Waghaldhari, okrug Valsad, na putovanju od Mumbaija do Vadodare. Da bi se podsjetili na taj događaj, Sri Sathya Sai seva organizacija iz Gujarata izgradila je Sri Sathya Sai Tirth na tome mjestu, a gradnju je donirao Waghaldhara Kelavni Mandal. Kako bi obilježila taj dan, Sri Sathya Sai seva organizacija iz Gujarata organizira svake godine godišnju proslavu. Ove godine proslava je održana 30. ožujka 2014. godine. Program je započeo u 9 sati paljenjem svjetiljke od strane glavnoga gosta, gospodina Kamlesh Yagnika, predsjednika Trgovačke komore Južnog Gujarata. Predsjednik države, gospodin Manohar Trikannad, gospodin Aman Jhaveri, znanstveni istraživač pri Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje, glavni gost gospodin Kamlesh Yagnik i gospodin I. J. Desai, predsjednik Waghaldhara Kelavni mandala, obratili su se okupljenima i naglasili svetost i značenje ovog važnog dana. Ovom je prigodom 50 studenata iz S. P. B. Adijati hostela dobilo majice i uniforme. To je ono što je Svami poklonio studentima kada je došao 1967. godine. U proslavi je sudjelovalo oko 1 000 ljudi iz cijelog Gujarata.

Karnataka: Konferencija Sri Sathya Sai balvikas učitelja na razini države na temu „Bal vikas do loka vikas – Saijev način“ organizirana je 19. i 20. travnja 2014. godine u Sri Sathya Sai Baba obrazovnim ustanovama, Jayalaksmi Puram u Mysoreu. Dr. Gururaj Karajagi, koordinator na Akademiji kreativnog poučavanja iz Bangalorea, održao je ključno predavanje na temu „Obrazovanje je za život“. Više od 500 balvikas učitelja i velik broj uvaženih osoba, među kojima su bili gospodin K. Ananda, ravnatelj za područje osnovnog obrazovanja u odjelu za javne instrukcije u Karnataki i gospodin U. Selvam, potpredsjednik TVS motor company LTD iz Hosura, sudjelovali su u radu Konferencije.

Ljetni tečaj o indijskoj kulturi i duhovnosti održan je u Sri Sathya Sai školi u Alikeu za studente Sri Sathya Sai škola iz Karnatake. U programu je sudjelovalo više od 300 studenata.

Madhya Pradesh i Chhattisgarh: Sri Sathya Sai seva orgnizacija iz Madhya Pradesha i Chhattisgarha organizirala je 22. i 23. ožujka 2014. godine u Hoshangabadu, gradu koji je smješten na obali svete rijeke Narmade, dvodnevni

kamp za obuku na razini države na temu o upravljanju u kriznim situacijama. U radu kampa sudjelovalo je 27 mladih iz država Madhya Pradesh i Chhattisgarh i 9 iz države Rajasthan. Obuku je provodila skupina od pet učitelja iz države Tamil Nadu pod vodstvom koordinatora za područje cijele Indije za upravljanje u kriznim situacijama, gospodina Thyagarajana Sitaramana. Bile su predstavljene tehnike spašavanja iz vode i vatre, a osigurana je i obuka iz prve pomoći. Polaznici su također prošli obuku za spašavanje iz poplava, potresa i klizanja tla.

Maharashtra i Goa: Snažna je oluja uništila ljetinu i ugrozila život ljudi u mnogim dijelovima Maharashtre. Seva dal dobrovoljci iz Sri Sathya Sai seva organizacije iz Maharashtre i Goe krenuli su u akciju i podijelili više od 3 500 paketa s hranom pogođenim obiteljima u okruzima Washim, Buldhana, Nashik, Kopergaon, Ahmednagar, Aurangabad, Jalgaon i Dhule. Lim za pokrivanje krovova podijeljen je ljudima koji su izgubili krov svojih domova – posebno radnicima-došljacima i onima koje nije obuhvatio neki od vladinih programa. Pored toga, obitelji koja je planirala vjenčanje u svome domu i koja je ostala bez svih namirnica, doborovoljci su poklonili sve što im je bilo potrebno.

PRIČA S POSLJEDNJE STRANICE

Studenti bi trebali spasiti narod

Danas samo Božja milost može spasiti zemlju od kaosa i nereda u koji je uronila. Mir i napredak u budućnosti ovise o sposobnostima i nastojanjima studenata. Kada zemlja, koja je tisućama godina poznata po svojoj duhovnoj veličini, postane preplavljena korupcijom, nasiljem i nepravdom, povlastica je studenata da spase narod provođenjem istine, ispravnosti, ljubavi i tolerancije te osiguraju mir i sigurnost zemlji. Danas je potrebno na tisuće takvih studenata.

- Baba